இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2021-ம் ஆண்டு, மார்ச் திங்கள், 25-ம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எல். நாகேஸ்வர ராவ்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எஸ். ரவீந்திர பட்

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 141/2021

பாட்ரிசியா முகீம் ...மேல்முறையீட்டாளர்

-எதிர்-

மேகாலயா மாநில அரசு மற்றும் பலர் ....எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

தண்டனைச் சட்டம், 1860 – பிரிவுகள் 153 ஏ மற்றும் 505(1)(சி) – மேகாலயா மாநிலத்தில் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்கள் மீது இரும்புக் கம்பிகள் மற்றும் தடிகளால் கொடூரமான தாக்குதல் – தாக்குதல் நடத்தியவர்கள் மேகாலயாவின் பழங்குடி சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது – வேண்டுமென்றே செய்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளரால்

பதிவேற்றப்பட்ட முகநூல் பதிவு மாநிலத்தில் பழங்குடியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களிடையே வர்க்க / சமூக வெறுப்பை ஊக்குவிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டது - அடிப்படை முகாந்திர வழக்கு பிரிவுகள்.153 ஏ மற்றும் 505(1)(சி) கீழ் உள்ளதா அல்லது இல்லையா - தீர்வு: மேல்முறையீட்டாளர் பதிவேற்றிய முகநூல் பதிவை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், மேகாலயா முதல்வர், டிஜிபி மற்றும் டோர்பார் ஷோங் ஆகியோர் பழங்குடியினரல்லாதவர்களை தாக்கிய குற்றவாளிகள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காததால், அவரது வேதனையானது அவருக்கு எதிராக இயக்கப்பட்டது – மேகாலயா மாநிலத்தில் பழங்குடியினரல்லாதவர்களுக்கு சம உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று முகநூல் பதிவு முழுமையாக வலியுறுத்துகிறது - வர்க்க / சமூக வெறுப்பை ஊக்குவிக்கும் நோக்கம் மேல்முறையீட்டாளரின் தரப்பில் இல்லை - ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை எந்தவொரு வன்முறையிலும் ஈடுபடத் தூண்டுவதற்கு மேல்முறையீட்டாளரால் எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதால், பிரிவுகள் 153 ஏ மற்றும் 505 (1) (சி) இன் கீழ் குற்றத்தின் அடிப்படை கூறுகள் உருவாக்கப்படவில்லை - பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களைப் பாதுகாக்க மேல்முறையீட்டாளரால் செய்யப்பட்ட தீவிர வேண்டுகோள் மேகாலயா மாநிலத்தில் வாழ்வதையும், அவர்களின் சமத்துவத்திற்காக வாழ்வதையும் வெறுப்புப் பேச்சு என்று எக்காரணம் கொண்டும் வகைப்படுத்த

முடியாது - இது நீதிக்கான அழைப்பு - நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் எதிர்பார்க்கவும் வெளிப்படுத்தவும் உரிமை உள்ள சட்டம் – அரசாங்கத்தின் செயலற்ற தன்மையை நிராகரிப்பதை வெவ்வேறு சமூகங்களுக்கிடையில் வெறுப்பை வளர்க்கும் முயற்சியாக முத்திரை குத்த முடியாது – பொதுமக்களின் கருத்து சுதந்திரத்தை குற்றவியல் வழக்குகளில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் தடுக்க முடியாது, அத்தகைய கருத்துக்கள் பொது ஒழுங்கை பாதிக்கும் போக்கு கொண்டிருக்காவிட்டால் – மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக பிரிவுகள் 153 ஏ மற்றும் 505(1)(சி)இன் கீழ் குற்றங்களுக்காக எந்த வழக்கும் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

தண்டனைச் சட்டம், 1860 – பிரிவு 153 ஏ – பேச்சுக் குற்றம் – பேச்சு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் – தீர்வு: அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 19 (1) (ஏ) ஆல் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம் மிகவும் மதிப்புமிக்க அடிப்படை உரிமை – இருப்பினும், உரிமை முழுமையானது அல்ல – இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு, அரசின் பாதுகாப்பு, வெளிநாடுகளுடனான நட்பு உறவுகள், பொது ஒழுங்கு, கண்ணியம் அல்லது ஒழுக்கம் அல்லது நீதிமன்ற அவமதிப்பு, அவதூறு அல்லது குற்றத்திற்கு தூண்டுதல் தொடர்பாக சுதந்திரமான பேச்சு மற்றும் கருத்து

வெளிப்பாட்டு உரிமை மீது நியாயமான கட்டுப்பாடுகளை வைக்க முடியும் - பேச்சு குற்றம் பிரிவு 153 ஏ இன் கீழ் தண்டனைக்குரியது – இந்திய அரசியலமைப்பு, 1950 – பிரிவு 19(1)(ஏ) – வெறுக்கத்தக்க பேச்சு.

தண்டனைச் சட்டம், 1860 – பிரிவு 153 ஏ - நோக்கம் - விளக்கப்பட்டது - தீர்வு : சீர்குலைவை ஏற்படுத்தும் அல்லது மக்களை வன்முறைக்குத் தூண்டும் நோக்கம் பிரிவு 153 ஏ இன் கீழ் குற்றத்திற்கு இன்றியமையாதது மற்றும் அரசுத் தரப்பு வெற்றி பெற குற்ற எண்ணம் இருப்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் - நோக்கம் முதன்மையாக எழுத்தின் மொழி மற்றும் அது எழுதப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட சூழ்நிலைகளால் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் – எனினும், பிரிவு 153 ஏ வரம்பிற்குள் புகார் அளிக்கப்பட்ட விஷயத்தை முழுமையாக வாசிக்க வேண்டும்.

தண்டனைச் சட்டம், 1860 – பிரிவுகள்.153 ஏ & 505 – பிரிவு 153 ஏ இன் தேவையான பொருட்கள் பிரிவு 505 (2) - இரண்டு குற்றங்கள் ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடு – தீர்வு: பிரிவு 153 ஏ மற்றும் பிரிவு 505 (2) இன் கீழ் குற்றத்திற்கு குற்ற எண்ணம் ஒரு அவசியமான உட்பொருள் ஆகும் - வெவ்வேறு மத அல்லது இன அல்லது மொழி அல்லது மதக் குழுக்கள்

அல்லது சாதிகளுக்கிடையில் பகைமை, வெறுப்பு அல்லது கெட்ட எண்ணம் போன்ற உணர்வுகளை ஊக்குவிப்பதே இரு பிரிவுகளின் பொதுவான காரணியாகும் அல்லது சமூகங்கள், குறைந்தபட்சம் இரண்டு குழுக்கள் அல்லது சமூகங்கள் ஈடுபட வேண்டியது அவசியம் - ஒரு சமூகம் அல்லது குழு வேறு எந்த சமூகம் அல்லது குழுவையும் குறிப்பிடாமல் இரண்டு பிரிவுகளில் வெறுமனே உணர்வுகளைத் தூண்டுதல் எதையும் ஈர்க்க முடியாது - இருப்பினும், சொற்கள் அல்லது பிரதிநிதித்துவத்தை வெளியிடுவது பிரிவு 505-ன் கீழ் இன்றியமையாத் தகுதிக் கூறு - வெறுக்கத்தக்க பேச்சு.

முதல் தகவல் அறிக்கை- ரத்து செய்தல்- தீர்வு : முதல் தகவல் அறிக்கையிலோ அல்லது புகாரிலோ கூறப்படும் குற்றச்சாட்டுகள், அவற்றின் பெயரளவு மதிப்புக்கு உட்பட்டு முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும், அவை முதல் பார்வையில் குற்றமாகவோ அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரான வழக்கை உருவாக்கவோ இல்லை என்றால், முதல் தகவல் அறிக்கை ரத்து செய்யப்படலாம்.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்வளித்தது .

தீர்வு : 1.1. அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 19 (1) (ஏ) ஆல் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம் மிகவும் மதிப்புமிக்க அடிப்படை உரிமையாகும். இருப்பினும், உரிமை முழுமையானது அல்ல. இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு, மாநிலத்தின் பாதுகாப்பு, வெளிநாடுகளுடனான நட்புறவு, பொது ஒழுங்கு, ஒழுக்கம் அல்லது ஒழுக்கம் அல்லது நீதிமன்ற அவமதிப்பு, அவதூறு அல்லது குற்றத்திற்கு தூண்டுதல் ஆகியவற்றின் நலனுக்காக பேச்சு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திர உரிமைக்கு நியாயமான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படலாம். கருத்துரிமை குற்றம் என்பது ஐபிசி பிரிவு 153 ஏ-ன் கீழ் தண்டனைக்குரியது.

1.2. எனினும், அமைதியை சீர்குலைக்கும் நோக்கம் அல்லது மக்களை வன்முறைக்குத் தூண்டுவது என்பது இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 153 ஏ-ன் கீழ் வன்முறையில் ஈடுபடுவது இன்றியமையாத் தகுதிக் கூறாகும். அரசுத் தரப்பு வெற்றி பெற வேண்டுமானால் குற்ற எண்ணம் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 153 ஏ இன் கீழ் உள்ள குற்றத்தின் சாராம்சம் பகைமை அல்லது வெறுப்பு உணர்வுகளை வளர்ப்பதற்கான நோக்கமாகும். நோக்கம் முதன்மையாக எழுத்துக்களின் மொழியையும், அவை எழுதப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட சூழ்நிலைகளையும்

அடிப்படையாகக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். பிரிவு 153 ஏ-ன் கீழ் புகார் அளிக்கப்பட்ட விடயம் முழுமையாக வாசிக்க வேண்டும். குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்க வலுவான சொற்கள் மற்றும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பத்திகளை ஒருவர் நம்ப முடியாது, உண்மையில் ஒருவர் இங்கே ஒரு வாக்கியத்தையும் அங்கே ஒரு வாக்கியத்தையும் எடுத்து அவற்றை ஒரு துல்லியமான ஊக பகுத்தறிவு செயல்முறை மூலம் இணைக்க முடியாது.

1.3. இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 153 ஏ மற்றும் 505 (2) பிரிவுகளின் கீழ் குற்றத்திற்கு குற்ற எண்ணம் ஒரு அவசியமான அம்சம் என்று கருதப்படுகிறது. இரு பிரிவுகளுக்கும் பொதுவான காரணி வெவ்வேறு மத அல்லது இன அல்லது மொழியியல் அல்லது மத குழுக்கள் அல்லது சாதிகள் அல்லது சமூகங்களுக்கு இடையில் விரோத உணர்வுகள், வெறுப்பு அல்லது தீய எண்ணங்களை ஊக்குவிப்பதாக இருப்பதால், குறைந்தபட்சம் இரண்டு குழுக்கள் அல்லது சமூகங்கள் ஈடுபட வேண்டும். வெறுமனே ஒரு சமூகம் அல்லது குழுவினரின் உணர்வுகளை வேறு எந்த சமூகம் அல்லது குழுவையும் தொடர்பு கொள்ளாமல் தூண்டிவிடுவது இரண்டு பிரிவுகள் ஈர்க்க முடியாது. இருப்பினும், சொற்கள் அல்லது பிரதிநிதித்துவத்தை வெளியிடுதல் பிரிவு 505 இன் கீழ் இன்றியமையாதது.

2. மேல்முறையீட்டாளரால் பதிவேற்றப்பட்ட முகநூல் இடுகையை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்தால், பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களைத் தாக்கிய குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காததில் மேகாலயா முதல்வர், டிஜிபி மற்றும் அப்பகுதியின் டோர்பார் ஷ்னாங் ஆகியோர் காட்டிய அக்கறையின்மைக்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளரின் வேதனை இயக்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும். அதிகபட்சமாக, மேகாலயா மாநிலத்தில் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதாகவே இந்த முகநூல் பதிவு இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. குற்றவியல் கூறுகளுக்கு சமூகம் இல்லை என்றும், கூடைப்பந்து விளையாடும் பழங்குடியினர் அல்லாத இளைஞர்கள் மீது கொடூரமான தாக்குதலில் ஈடுபட்ட நபர்களுக்கு எதிராக உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் மேல்முறையீட்டாளர் தெளிவுபடுத்தினார். மேகாலயா மாநிலத்தில் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களும் சமத்துவம் பெற வேண்டும் என்று அந்த முகநூல் பதிவு முழுமையாக வலியுறுத்துகிறது. வர்க்க / சமூக வெறுப்பை வளர்ப்பது மேல்முறையீட்டாளரின் தரப்பில் எந்த உள்நோக்கமும் இல்லை. ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை எந்தவொரு வன்முறையிலும் ஈடுபடத் தூண்டுவதற்கு மேல்முறையீட்டாளரால் எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதால், இ த ச பிரிவு 153 ஏ மற்றும் 505 (1) (சி) -

இன் கீழ் குற்றத்தின் அடிப்படை கூறுகள் உருவாக்கப்படவில்லை. முதல் தகவல் அறிக்கை அல்லது புகாரில் கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள், அவற்றின் முகமதிப்பில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் கூட, முதல் பார்வையில் எந்தவொரு குற்றம் அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டால், முதல் தகவல் அறிக்கை ரத்து செய்யப்படலாம்.

3. மேல்முறையீட்டாளரின் அறிக்கை வகுப்புவாத பதற்றத்தைத் தூண்டும் மற்றும் முழு மாநிலத்திலும் ஒரு வகுப்புவாத மோதலைத் தூண்டக்கூடும் என்று டோர்பார் ஷ்னாங், லாசோதுன் அளித்த புகார் ஒரு கற்பனை மட்டுமே. மேகாலயா மாநிலத்தில் வாழும் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களைப் பாதுகாக்கவும், அவர்களின் சமத்துவத்திற்காகவும் மேல்முறையீட்டாளர் முன்வைத்த உருக்கமான வேண்டுகோளை எந்த வகையிலும் வெறுப்பு பேச்சு என வகைப்படுத்த முடியாது. அது நீதிக்கான அறைகூவல் - சட்டத்தின் படி நடவடிக்கைக்கான அழைப்பு, இதை எதிர்பார்ப்பதற்கும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உரிமை உண்டு. அரசாங்கத்தின் செயலற்ற தன்மையை நிராகரிப்பதை வெவ்வேறு சமூகங்களுக்கிடையில் வெறுப்பை வளர்க்கும் முயற்சி என்று

முத்திரை குத்த முடியாது. இந்த நாட்டின் குடிமக்களின் பேச்சு சுதந்திரத்தை குற்றவியல் வழக்குகளில் சிக்க வைப்பதன் மூலம் நசுக்க முடியாது, அத்தகைய பேச்சு பொது ஒழுங்கை பாதிக்கும் போக்கைக் கொண்டிருந்தாலொழிய, இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 153 ஏ மற்றும் 505 (1) (சி) ஆகியவற்றின் கீழ் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக எந்த வழக்கும் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

பல்வந்த் சிங் எதிர் பஞ்சாப் மாநில அரசு, (1995) 3 எஸ்சிசி 214; மன்சார் சயீத் கான் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு, (2007) 5 எஸ்சிசி 1; பிலால் அகமது காலூ எதிர் ஆந்திர மாநில அரசு(1997) 7 எஸ்சிசி 431: [1997] 3 சப்ளி. எஸ்சிஆர் 327 மற்றும் ஹரியானா மாநில அரசு. எதிர். பஜன் லால் மற்றும் பலர் 1992 சப்ளி (1) எஸ்சிசி 335: [1990] 3 சப்ளி. எஸ்சிஆர் 259 - ஆகிய வழக்குகள் மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது .

ரமேஷ் எதிர். இந்திய ஒன்றியம் (1988) 1 எஸ்சிசி 668: [1988] 2 எஸ்சிஆர் 1011; மற்றும் பிரவாசி பாலாய் சங்கதன் எதிர் இந்திய ஒன்றியம் & மற்றவை. (2014) 11 எஸ்சிசி 477: [2014] 4 எஸ்சிஆர் 446 - ஆகிய வழக்குகள் மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது .

சஸ்காச்சுவான் (மனித உரிமைகள் ஆணையம்) எதிர். வாட்காட்[2013] 1 எஸ்சிஆர் 467 (கனடிய உச்ச நீதிமன்றத்தின் முடிவு) - ஆகிய வழக்குகள் மூலம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்

(1995) 3 எஸ்.சி.சி. 214	பத்தி 9 இல்	சார்வுறப்பட்டுள்ளது
(2007) 5 எஸ்.சி.சி 1	பத்தி 10 இல்	சார்வுறப்பட்டுள்ளது
[1997] 3 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 327	பத்தி 11 இல்	சார்வுறப்பட்டுள்ளது
[1988] 2 எஸ்.சி.ஆர் 1011	பத்தி 11 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2014] 4 எஸ். சி. ஆர். 446	பத்தி 12 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[1990] 3 சப்ளி எஸ்.சி.ஆர் 259	பத்தி 13 இல்	சார்வுறப்பட்டுள்ளது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 141/2021

ஷில்லாங்கில் உள்ள மேகாலயா உயர் நீதிமன்றத்தின் மனு எண் 9 / 2020, 10.11.2020 தேதியிட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது

மேல்முறையீட்டாளருக்கான வழக்கறிஞர்கள் செல்வி. விருந்தா குரோவர், ஆகர்ஷ் கம்ரா, சௌதிக் பானர்ஜி, பிரசன்னா மூத்த வழக்கறிஞர் .

எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கான வழக்கறிஞர்கள் அவிஜித் மணி திரிபாதி, ஷௌர்யா சஹாய், பி.ஸ் நேகி .

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எல்.நாகேஸ்வர ராவ் வழங்கினார்.

1. இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860 இன் பிரிவுகள் 153 ஏ, 500 மற்றும் 505 (1) (சி) ஆகியவற்றின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட லாபன் காவல் நிலைய வழக்கு எண் 72 (7) 2020 , 06.07.2020 தேதியிட்ட முதல் தகவல் அறிக்கையை ரத்து செய்வதற்காக 1973 குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482 இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு

நிராகரிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து இந்த மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

2. உதவி காவல் ஆணையர் (ஏ) 04.07.2020 அன்று வெளியிட்ட செய்திக்குறிப்பில் முந்தின நாள் அன்று ஒரு சம்பவம் பற்றிய குறிப்பு இருந்தது. இந்த சம்பவம் லாபன் காவல் நிலையத்தில் ஐபிசி 326/307/506/34 பிரிவுகளின் கீழ் ஒரு குற்றத்தை பதிவு செய்ய வழிவகுத்தது. மதியம் 12:30 மணியளவில், அடையாளம் தெரியாத சுமார் 25 சிறுவர்கள் லாசோதுன், புளோக் 4 இல் கூடைப்பந்து விளையாடும் இளைஞர்களை இரும்புக் கம்பிகள் மற்றும் தடிகளால் தாக்கியதாக செய்திக்குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த சம்பவத்தில் அரிந்தம் தேப், சுபராஷி தாஸ் பாஸ்புர்கயஸ்தா, சப்தர்ஷி தாஸ் புர்கயாஷ்தா, பினாக் தேப், பிஷால் கோஷ் மற்றும் பிரித்திஷ் தேப் ஆகியோர் காயமடைந்தனர். காயமடைந்தவர்கள் மருத்துவ உதவிக்காக உட்லேண்ட் மருத்துவமனைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். சில சந்தேக நபர்கள் ஏற்கனவே கைது செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும், விசாரணைகள் நடைபெற்று வருவதாகவும் அந்த செய்திக்குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. . குற்றத்தின் குற்றவாளிகளை அடையாளம் காண்பதில் விசாரணைக் குழுவுக்கு உதவுமாறு பொதுமக்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. மத அமைதி

மற்றும் நல்லிணக்கத்தை யாரும் சீர்குலைக்க வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டது.

3. அதே நாளில், மேல்முறையீட்டாளர் முகநூல் ஒரு இடுகையைப் பதிவேற்றினார், அது பின்வருமாறு:

பாட்ரிசியா முக்கிம்

4 ஜூலை, முற்பகல் 4:07. அண்ட்ராய்டுக்கான முகநூல்

மேகாலயா முதல்வர் கான்ராட் சாங்மா, நேற்று லவ்ஸோட்டனில் நடந்த சில பழங்குடியினர் அல்லாத இளைஞர்கள் கூடைப்பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது கொடிய ஆயுதங்களுடன் தாக்கப்பட்டு இப்போது மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். தாக்குதல் நடத்தியவர்கள் முகமூடி அணிந்த பழங்குடி சிறுவர்கள் என்றும், அவர்கள் மீது உடனடியாக வழக்குப்பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. மேகாலயாவில் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்கள் மீதான இந்த தொடர்ச்சியான தாக்குதல், அவர்களின் மூதாதையர்கள் பல தசாப்தங்களாக இங்கு வசித்து வருகின்றனர், சிலர் பிரிட்டிஷ் காலத்திலிருந்து இங்கு வந்துள்ளனர். 1979 முதல் இதுபோன்ற தாக்குதல்

நடத்துபவர்கள் மற்றும் பிரச்சினை செய்பவர்கள் ஒருபோதும் கைது செய்யப்படவில்லை என்பதும், கைது செய்யப்பட்டால் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படுவதில்லை என்பதும் மேகாலயா நீண்ட காலமாக தோல்வியுற்ற மாநிலமாக இருந்து வருகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது.

உங்கள் அரசும், தற்போதைய டி.ஜி.பி ஆர்.சந்திரநாதன் தலைமையிலான காவல்துறையினரும் இந்த விவகாரத்தை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். அதற்கு தகுதியான எங்களிடம் ஒரு போலீஸ் படை இருக்கிறது என்பதை பொதுமக்களுக்கு காட்டுங்கள்.

அப்பகுதியின் டோர்பார் ஷ்னாங் பற்றி என்ன? அவர்களுக்கு கண்களும் காதுகளும் தரையில் இல்லையா? அவர்களின் அதிகார வரம்பில் உள்ள குற்றவியல் கூறுகளை அவர்கள் அறியாதா? அவர்கள் வழிநடத்த வேண்டாமா? அந்த கொலைகார சக்திகளை அடையாளம் கண்டு குற்றச்சாட்டை முன்வைப்பதா? சமூக நலன்கள், சாதி மற்றும் மத நலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டு எழுந்து நீதிக்காக குரல் கொடுக்க வேண்டிய நேரம் இது.

இது போலீஸ் கோப்புகளில் காணாமல் போன மற்றொரு வழக்காக இருக்காது என்று நம்புகிறோம். நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க விரும்புகிறோம். குற்றவியல் சக்திகளுக்கு சமூகம் இல்லை. அவர்கள் மீது நாட்டின் சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பழங்குடியினர் அல்லாத நமது சகோதரர்கள் ஏன் தங்கள் சொந்த மாநிலத்தில் நிரந்தர அச்சத்துடன் வாழ வேண்டும்? மேகாலயாவை தங்கள் மாநில அரசு என்று அழைக்க பழங்குடியினருக்கு எவ்வளவு உரிமை இருக்கிறதோ அதே அளவு உரிமை இங்கு பிறந்து வளர்ந்தவர்களுக்கும் உண்டு.

4. 06.07.2020 அன்று, தலைவர் மற்றும் செயலாளர், டோர்பர் ஷ்னாங், லாசோதுன், ஷில்லாங் மேகாலயாவின் ஷில்லாங்கில் உள்ள கிழக்கு காசி ஹில்ஸ் காவல்துறை கண்காணிப்பாளரிடம் மேல்முறையீட்டாளர் முகநூலில் அளித்த அறிக்கை வகுப்புவாத பதற்றத்தைத் தூண்டுவதாகவும், இது வகுப்புவாத மோதலைத் தூண்டக்கூடும் என்றும் புகார் அளித்தார். டோர்பார் ஷ்னாங்கும் அவதூறு புகார் அளித்தார். மேற்கண்ட புகாரின் பேரில் லபன் காவல் நிலையத்தில் முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டு, குற்றவியல்

விசாரணைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 41 ஏ-ன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளருக்கு அறிவிப்பு அனுப்பப்பட்டு, மேகாலயாவின் கிழக்கு காசி மலைகள் ஷில்லாங்கில் உள்ள லபன் காவல் நிலையத்தின் கீழ் உள்ள கெஞ்ச்ஸ் ட்ரேஸ் போலீஸ் பீட் ஹவுஸில் ஆஜராகுமாறு உத்தரவிடப்பட்டது.

5. முதல் தகவல் அறிக்கையை ரத்து செய்யக் கோரி மேல்முறையீட்டாளர் ஷில்லாங்கில் உள்ள மேகாலயா உயர் நீதிமன்றத்தில் 2020 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியல் மனு எண் 9 ஐ தாக்கல் செய்தார். உயர்நீதிமன்றம் தனது 10.11.2020 தேதியிட்ட தீர்ப்பின் மூலம் குற்றவியல் மனு எண் 9/2020 ஐ தள்ளுபடி செய்தது. இதன் சட்டபூர்வத்தன்மை இந்த மேல்முறையீட்டில் சவால் செய்யப்படுகிறது. மேகாலயா மாநிலத்தில் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்கள் மீது பழங்குடியினர் தாக்குதல் நடத்துவது இரண்டு சமூகங்களுக்கிடையே பிளவு ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதாக உயர்நீதிமன்றம் கருதியது. இந்த முகநூல் பதிவு இரு சமூகங்களுக்கிடையேயான பகைமை மற்றும் வெறுப்பு உணர்வுகளைத் தூண்ட முயல்கிறது என்று குறிப்பிட்டு, உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பில் முதற்கட்ட பார்வை இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 153 ஏ பிரிவின் கீழ் குற்றம் இழைக்கப்பட்டது என்றது.

6. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திருமதி விருந்தா குரோவர் மற்றும் மேகாலயா மாநிலத்தின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு. அவிஜித் மணி திரிபாதி ஆகியோரின் வாதங்களை நாங்கள் கேட்டோம். மேல்முறையீட்டாளரின் வாதம் என்னவென்றால், இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 153 ஏ இன் கீழ் குற்றத்தின் கூறுகள் உருவாக்கப்படவில்லை மற்றும் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் தகவல் அறிக்கை ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் அந்த முகநூல் பதிவை அதன் பக்கத்தில் முழுமை படிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.. பழங்குடியினர் அல்லாதவர்கள் மீதான கொடூரமான தாக்குதல் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது, குற்றவாளிகள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க அழைப்பு விடுத்தது. இரண்டு சமூகங்களுக்கிடையில் எந்தவொரு பகைமை அல்லது வெறுப்பு உணர்வையும் ஊக்குவிக்கும் நோக்கம் இல்லை என்று மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளரால் கூறப்பட்ட கருத்து ஒரு நியாயமான, வலுவான மனம் மற்றும் தைரியமான மனிதனின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்று வாதிட இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளை நம்பியிருந்தது. மேல்முறையீட்டாளர் ஷரத்து 19 (1) (ஏ) இன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட தனது உரிமையை வலியுறுத்தினார். இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம், பேச்சு சுதந்திரத்திற்கான தனது அடிப்படை உரிமையின் மீது ஒரு உறைய வைக்கும்

விளைவை ஏற்படுத்தும் குற்றவியல் வழக்கு குறித்து அவர் தனது கவலையை வெளிப்படுத்தினார்.

7. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-மாநில அரசின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு புகழ்பெற்ற பத்திரிகையாளர் என்றும், பொது கருத்துக்களை வெளியிடும்போது அதிக பொறுப்புடன் இருப்பார் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்றும் வாதிட்டார். மேல்முறையீட்டாளரின் கருத்து வகுப்புவாத நல்லிணக்கத்தைத் தூண்டும் போக்கைக் கொண்டுள்ளது என்று மாநிலத்தின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சமர்ப்பித்தார். குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 482-ன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவை தள்ளுபடி செய்து உயர்நீதிமன்றம் கூறியது சரிதான் என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். விசாரணை நடந்து வருவதால் இந்த நீதிமன்றம் தலையிடக் கூடாது என்று கோரிக்கை விடுத்தார்.

8. "உண்மை வெளிப்பட்டு ஒரு உரிமையியல் சமூகத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கும் அனைத்து பேச்சையும் சுதந்திரமாக வைத்திருப்பது மிக முக்கியமானது." - தாமஸ் ஜெபர்சன். அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 19 (1) (ஏ) ஆல் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம் மிகவும்

மதிப்புமிக்க அடிப்படை உரிமையாகும். எனினும், உரிமை முழுமையானது அல்ல. இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு, நாட்டின் பாதுகாப்பு, வெளிநாடுகளுடனான நட்பு உறவுகள், பொது ஒழுங்கு, கண்ணியம் அல்லது ஒழுக்கம் அல்லது நீதிமன்ற அவமதிப்பு, அவதூறு அல்லது குற்றத்தைத் தூண்டுதல் தொடர்பாக சுதந்திரமான பேச்சு மற்றும் கருத்து வெளிப்பாட்டு உரிமை மீது நியாயமான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படலாம். பேச்சு குற்றத்திற்கு 153 ஏ இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவின் கீழ் தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. மதம், இனம், பிறந்த இடம், வசிப்பிடம், மொழி முதலியவற்றின் அடிப்படையில் பல்வேறு பிரிவினரிடையே பகைமையை வளர்த்தல் மற்றும் நல்லிணக்கத்தைப் பேணுவதற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் செயல்களைச் செய்தல் ஆகியவை பிரிவு 153 ஏ-ன் கீழ் மூன்று ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் அல்லது இரண்டும் சேர்த்து தண்டனையாக விதிக்கப்படும். 153 ஏ மற்றும் 505 (1) (சி), பிரிவுகளின் கீழ் குற்றங்களைச் செய்ததற்காக மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக ஒரு முதன்மை வழக்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதை தீர்மானிக்க நாங்கள் அழைக்கப்படுவதால், பின்வரும் விதிகளை மீண்டும் உருவாக்குவது பொருத்தமானது. அவை பின்வருமாறு:

153 ஏ. சமயம், இனம், பிறந்த இடம், வசிப்பிடம், மொழி போன்ற காரணங்களால் பல்வேறு பிரிவினரிடையே பகைமையை வளர்த்தல் மற்றும் நல்லிணக்கத்தைப் பேணுவதற்கு பாரபட்சமற்ற செயல்களைச் செய்தல்-

(1) எவராக இருந்தாலும் -

(ஏ) பேசப்படும் அல்லது எழுதப்பட்ட சொற்களால், அல்லது சைகைகள் அல்லது புலப்படும் பிரதிநிதித்துவங்கள் அல்லது வேறுவிதமாக, ஊக்குவிக்கின்றன அல்லது ஊக்குவிக்க முயற்சிக்கின்றன, மதம், இனம், பிறந்த இடம், வசிப்பிடம், மொழி, சாதி அல்லது சமூகம் அல்லது வேறு எந்த காரணத்தின் அடிப்படையிலும், ஒற்றுமையின்மை, அல்லது பல்வேறு மத, இன, மொழி அல்லது பிராந்திய குழுக்கள் அல்லது சாதிகள் அல்லது சமூகங்களுக்கிடையேயான பகைமை, வெறுப்பு அல்லது கெட்ட எண்ணம், அல்லது

(பி) பல்வேறு சமய, இன, மொழி அல்லது பிராந்தியக் குழுக்கள் அல்லது சாதிகள் அல்லது சமூகங்களுக்கிடையே நல்லிணக்கத்தைப்

பேணுவதற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடிய, பொது அமைதியைக் குலைக்கின்ற அல்லது குலைக்க வாய்ப்புள்ள எந்தச் செயலையும் புரிதல், அல்லது

(சி) எந்தவொரு, இயக்கம், பயிற்சி அல்லது பிற ஒத்த நடவடிக்கையை ஏற்பாடு செய்கிறது, அத்தகைய நடவடிக்கையில் பங்கேற்பாளர்கள் குற்றவியல் சக்தி அல்லது வன்முறையைப் பயன்படுத்த அல்லது பயிற்சி பெற வேண்டும் அல்லது அது சாத்தியம் என்று தெரிந்தும். அத்தகைய நடவடிக்கையில் பங்கேற்பாளர்கள் குற்றவியல் வன்முறை பயன்படுத்துவார்கள் அல்லது பயிற்சி பெறுவார்கள், படை அல்லது வன்முறை, அல்லது குற்றவியல் சக்தி அல்லது வன்முறையைப் பயன்படுத்த அல்லது பயன்படுத்த பயிற்சி பெற்ற அல்லது அத்தகைய நடவடிக்கையில் பங்கேற்பவர்கள் எந்தவொரு மத, இன, மொழிக்கு எதிராகவும் குற்றவியல் சக்தி அல்லது வன்முறையைப் பயன்படுத்துவார்கள் அல்லது பயன்படுத்த பயிற்சி பெறுவார்கள் என்று தெரிந்தும் அத்தகைய நடவடிக்கையில் பங்கேற்பவர்கள் அல்லது பிராந்திய குழு அல்லது சாதி அல்லது சமூகம் மற்றும் அத்தகைய செயல்பாடு எந்த காரணம் அல்லது பயம் அல்லது பீதியை ஏற்படுத்தும்

அல்லது அத்தகைய சமய, இன, மொழி அல்லது பிராந்தியக் குழு அல்லது சாதி அல்லது சமூகம் ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களிடையே பாதுகாப்பின்மை உணர்வு இருந்தால், மூன்று ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் அல்லது இரண்டும் விதிக்கப்படும்.

வழிபாட்டுத் தலங்களில் இழைக்கப்பட்ட குற்றம்- (2) வழிபாட்டுத் தலம் எதிலும் அல்லது சமயச் சடங்குகள் அல்லது சமயச் சடங்குகளைச் செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ள கூட்டம் எதிலும் (1) ஆம் உட்பிரிவில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள குற்றத்தைச் செய்யும் எவரும், ஐந்து ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய சிறைத்தண்டனையுடன் அபராதமும் விதிக்கப்படும்.

505. பொதுமக்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் அறிக்கைகள்.—

(1) ஏதேனும் அறிக்கை, வதந்தி அல்லது அறிக்கையை வெளியிடுபவர், அல்லது சுற்றுக்கு விடுபவர், -

*** *** *** ***

(இ) எந்தவொரு வகுப்பிற்கோ அல்லது சமூகத்திற்கோ எதிராக எந்தவொரு குற்றத்தையும் செய்ய எந்தவொரு நபரின் அல்லது சமூகத்தின் எந்தவொரு வகுப்பையும் அல்லது சமூகத்தையும் தூண்டுவதற்கான நோக்கத்துடன், அல்லது தூண்டக்கூடிய, மூன்று ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் அல்லது இரண்டும் விதிக்கப்படும்.

9. எழுதப்பட்ட அல்லது பேசப்படும் வார்த்தைகள் பொது ஒழுங்கை உருவாக்கும் அல்லது சட்டம் ஒழுங்கை சீர்குலைக்கும் அல்லது பொது அமைதியை பாதிக்கும் போக்கைக் கொண்டிருக்கும்போது, அத்தகைய நடவடிக்கையைத் தடுக்க சட்டம் தலையிட வேண்டும். சீர்குலைவை ஏற்படுத்தும் அல்லது மக்களை வன்முறைக்குத் தூண்டும் நோக்கம், இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 153 ஏ இன் கீழ் குற்றம் மற்றும் அரசுத் தரப்பு வெற்றி பெறுவதற்கு குற்ற எண்ணம் இருப்பதை நிரூபிக்க வேண்டும்.[1]

10. இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 153 ஏ இன் கீழ் குற்றத்தின் சாராம்சம் பல்வேறு வகுப்பினரிடையே பகைமை அல்லது வெறுப்பு உணர்வுகளை வளர்ப்பதாகும். நோக்கத்தை எழுதப்பட்ட மொழி மற்றும் அது எழுதப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்

[1] பல்வந்த் சிங் எதிர் பஞ்சாப் மாநில அரசு, (1995) 3 எஸ்சிசி 214

நோக்கத்தை தீர்மானிக்க வேண்டும். பிரிவு 153 ஏ வரம்பிற்குள் புகார் அளிக்கப்பட்ட விஷயத்தை முழுமையாக வாசிக்க வேண்டும். இந்தக் குற்றச்சாட்டை நிரூபிப்பதற்கு உறுதியான சொற்களைக் கொண்ட, தனித்தனியான பகுதிகளை ஒருவர் நம்ப முடியாது. அல்லது இங்கே ஒரு வாக்கியத்தையும் அங்கே ஒரு வாக்கியத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றை ஒரு நுணுக்கமான செயல்முறையின் அனுமான பகுத்தறிவு மூலம் இணைக்க முடியாது.[2]

11. பிலால் அகமது காலூ எதிர் ஆந்திர மாநில அரசு[3], இந்த நீதிமன்றம் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 153 ஏ மற்றும் 505 (2) பிரிவுகளின் கூறுகளை ஆய்வு செய்தது. பிரிவு 153 ஏ ஒரு நபரை "பேசும் அல்லது எழுதப்பட்ட வார்த்தைகள் அல்லது சைகைகள் அல்லது புலப்படும் பிரதிநிதித்துவங்கள் மூலம்" ஊக்குவிக்கும் அல்லது முயற்சிக்கும் ஒரு வழக்கை உள்ளடக்கியது என்று கருதப்பட்டது. பகைமை, வெறுப்பு அல்லது கெட்ட எண்ணத்தை வளர்ப்பது. பிரிவு 505 (2) இன் கீழ் அத்தகைய உணர்வை ஊக்குவிப்பதை ஒரு வெளியீட்டின் மூலம் செய்திருக்க வேண்டும் அல்லது வதந்தி அல்லது ஆபத்தான செய்திகளைக் கொண்ட எந்தவொரு அறிக்கையையும் அல்லது

[2] மன்சார் சயீத் கான் எதிர் மகாராட்டிரா மாநில அரசு, (2007) 5 எஸ்.சி.சி 1
[3] (1997) 7 எஸ்சிசி 431

அறிக்கையையும் பரப்புவது, பிரிவு 153 ஏ மற்றும் பிரிவு 505 (2) ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றத்திற்கு குற்ற எண்ணம் ஒரு தேவையான உட்பொருள் என்று கருதப்பட்டது. இரு பிரிவினருக்கும் இடையே பகைமை, வெறுப்பு அல்லது வெறுப்பு உணர்வுகளை வளர்ப்பது பொதுவான காரணியாகும். வெவ்வேறு மதம் அல்லது இனம் அல்லது மொழியியல் அல்லது மதக் குழுக்கள் அல்லது சாதிகள் அல்லது சமூகங்கள், குறைந்தபட்சம் அத்தகைய குழுக்கள் அல்லது சமூகங்கள் ஈடுபடுவது அவசியம். மேலும், பிலால் அஹ்மத் காலூ (மேற்படி) வழக்கில், வேறு எந்த சமூகத்தையோ அல்லது குழுவையோ குறிப்பிடாமல் ஒரு சமூகம் அல்லது குழுவின் உணர்வுகளைத் தூண்டுவது மட்டுமே எந்தவொரு சமூகத்தையும் இரண்டு பிரிவுகள் ஈர்க்க முடியாது என்று கூறப்பட்டது.

இரண்டு குற்றங்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை நீதிமன்றம் எடுத்துக்காட்டியது, வார்த்தைகளை வெளியிடுவது அல்லது பிரதிநிதித்துவம் செய்வது இன்றியமையாதது பிரிவு 505 இன் கீழ் இன்றியமையாதது என்று கூறியது. ரமேஷ் எதிர் இந்திய யூனியன்[4] என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பையும் மேற்கோள் காட்டுவது பொருத்தமானதாகும். குற்றவியல் பேச்சில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் நியாயமான, உறுதியான மனம் கொண்ட,

[4] (1988) 1 எஸ்சிசி 668

உறுதியான மற்றும் தைரியமான மனிதர்களின் தரத்திலிருந்து மதிப்பிடப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. பலவீனமான, மனம் கொண்டவர்களோ, ஒவ்வொரு விரோதக் கண்ணோட்டத்திலும் ஆபத்தை முகர்ந்து பார்ப்பவர்களோ அல்ல. ஒரு சாதாரண நியாயத்தின் தரநிலை மனிதன் அல்லது அவர்கள் ஆங்கில சட்டத்தில் சொல்வது போல் "தி மேன் ஆண் தி டாப் ஆப் ஏ கிளாஃபாம் ஓம்னிபஸ்" பயன்படுத்த வேண்டும்.

12. இந்த நீதிமன்றம் பிரவாசி பாலாய் சங்கதன் எதிர் இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் இதர வழக்கில்.[5] சஸ்காட்செவன் (மனித உரிமைகள் ஆணையம்) எதிர் வாட்காட்[6] இல் கனேடிய உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்பை மேற்கோள் காட்டியது. அதில், தீர்ப்பு, கனேடிய உச்ச நீதிமன்றம் அது கருதியதை அமைத்தது. வெறுப்புப் பேச்சைத் தடை செய்யும் சட்ட விதிகளில் பயன்படுத்தப்படும் "வெறுப்பை" விளக்குவதில் ஒரு நடைமுறை அணுகுமுறை. வெறுப்புப் பேச்சுத் தடையை நீதிமன்றங்கள் புறநிலையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே முதல் சோதனை, அவ்வாறு செய்யும்போது, சூழல் மற்றும் சூழ்நிலைகளை அறிந்த ஒரு நியாயமான நபர், இந்த வெளிப்பாட்டை பாதுகாக்கப்பட்ட குழுவை வெறுப்புக்கு வெளிப்படுத்துவதாகக் கருதுவாரா என்று கேட்க வேண்டும்.

---

[5] (2014) 11 எஸ்சிசி 477

[6] [2013] 1 எஸ்சிஆர் 467

இரண்டாவது சோதனை, "வெறுப்பு" மற்றும் "அவதூறு" என்ற சொற்களால் விவரிக்கப்பட்ட உணர்ச்சியின் தீவிர வெளிப்பாடுகளுக்கு "வெறுப்பு" என்ற சட்டமன்ற வார்த்தையின் விளக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவதாகும். இது வெறுக்கத்தக்க மற்றும் தாக்குதலாக இருக்கக்கூடிய பேச்சை வடிகட்டி பாதுகாக்கும், ஆனால் பாகுபாட்டை ஏற்படுத்தும் அபாயம் உள்ள வெறுப்பு, சட்டவிரோதமாக்குதல் மற்றும் நிராகரிப்பு ஆகியவற்றின் அளவைத் தூண்டாது. மூன்றாவது சோதனை நீதிமன்றங்கள் தங்கள் பகுப்பாய்வில் கவனம் செலுத்துவதாகும். பிரச்சினைக்குரிய சொற்றொடரின் விளைவு, அதாவது அது அம்பலப்படுத்த வாய்ப்புள்ளதா இலக்கு வைக்கப்பட்ட நபர் அல்லது குழு மற்றவர்களால் வெறுக்கப்படுகிறது. வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்களை வெறுமனே மறுப்பது மட்டுமே தண்டனைக்குரிய குற்றமாக கருதப்படுவதற்கு போதுமானதல்ல.

13. இந்த உடனடி வழக்கில், மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி இந்த நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி, நமது பரிசீலனைக்கு எழும் கேள்வி 04.07.2020 தேதியிட்ட முகநூல் இடுகை வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டதா என்பது பதிவு வர்க்க / சமூக வெறுப்பை ஊக்குவிப்பதற்காக வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டதா மற்றும் இரண்டு

சமூகங்களுக்கிடையில் பகைமையைத் தூண்டும் போக்கைக் கொண்டுள்ளதா என்பதுதான். பழங்குடியினர் அல்லாத இளைஞர்களைத் தாக்கிய குற்றவாளிகள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காததில் மேகாலயா முதல்வர், காவல்துறை தலைமை இயக்குநர் மற்றும் அப்பகுதியின் டோர்பார் ஷ்னாங் ஆகியோர் காட்டிய அக்கறையின்மைக்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளரின் வேதனை இயக்கப்பட்டது என்பதை முகநூல் பதிவை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்தால், மேல்முறையீட்டாளரின் வேதனை சுட்டிக்காட்டப்படும். மேல்முறையீட்டாளர் 1979 இல் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்களைக் குறிப்பிட்டார். அதிகபட்சமாக, மேகாலயா மாநிலத்தில் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதாகவே இந்த முகநூல் பதிவைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். எவ்வாறாயினும், குற்றவியல் கூறுகளுக்கு சமூகம் இல்லை என்றும், கூடைப்பந்து விளையாடும் பழங்குடியினர் அல்லாத இளைஞர்கள் மீது கொடூரமான தாக்குதலில் ஈடுபட்ட நபர்களுக்கு எதிராக உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் மேல்முறையீட்டாளர் தெளிவுபடுத்தினார். மேகாலயா மாநிலத்தில் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களும் சமத்துவம் பெற வேண்டும் என்று அந்த முகநூல் பதிவு முழுமையாக வலியுறுத்துகிறது. உள்ளே எங்கள் புரிதல், மேல்முறையீட்டாளரின் தரப்பில் வர்க்க / சமூக வெறுப்பை ஊக்குவிக்கும் நோக்கம் இல்லை. ஒரு சமூகத்தைச்

சேர்ந்தவர்களை எந்தவொரு வன்முறையிலும் ஈடுபடத் தூண்டுவதற்கு மேல்முறையீட்டாளரால் எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதால், பிரிவுகள் 153 ஏ மற்றும் 505 (1) (சி) ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றத்தின் அடிப்படை கூறுகள் செய்யப்படவில்லை. முதல் தகவல் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் புகார், அவற்றின் முக மதிப்பில் எடுத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் கூட முழுக்க முழுக்க வேண்டாம் முதற்கட்ட பார்வை ஏதேனும் குற்றத்தை உருவாக்குதல் அல்லது ஒரு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீதான வழக்கு, முதல் தகவல் அறிக்கை ரத்து செய்யப்படுகிறது[7].

14. இந்தியா ஒரு பன்முக மற்றும் பன்முக கலாச்சார சமூகம். முகவுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சுதந்திரத்தின் வாக்குறுதி, ஒவ்வொரு குடிமகனின் உரிமைகளையும் கோடிட்டுக் காட்டும் பல்வேறு விதிகளில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. சுதந்திரமான பேச்சு உரிமை, சுதந்திரமாக பயணம் செய்வதற்கான உரிமை மற்றும் இந்தியா முழுவதும் குடியேறுவதற்கான உரிமை (அத்தகைய நியாயமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது) ஆகியவை அவற்றில் அடங்கும். சில நேரங்களில், அத்தகைய

[7] ஹரியானா மாநில அரசு & மற்றவை. v. பஜன் லால் & மற்றவை., 1992 எஸ்upp (1) எஸ்சிசி 335

உரிமையை சட்டப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்தும்போது, தனிநபர்கள் பயணம் செய்யும்போது, குடியேறும்போது அல்லது தங்களுக்கு உகந்த சூழ்நிலைகளைக் காணும் இடத்தில் ஒரு தொழிலைச் செய்யும்போது, மனக்கசப்புகள் ஏற்படலாம், குறிப்பாக அத்தகைய குடிமக்கள் செழிப்பாக இருந்தால், இது விரோதம் அல்லது வன்முறைக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடும். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தினால், பேசினால், குறிப்பாக மாநில அதிகாரிகள் கண்ணை மூடிக்கொண்டால், அல்லது அவர்களின் கால்களை இழுத்தால், அத்தகைய அதிருப்தியை வெளிப்படுத்துவது உண்மையில் வேதனைக்கான கூக்குரல், நீதி மறுக்கப்பட்ட - அல்லது தாமதப்படுத்தப்பட்டதற்கான கூக்குரல். இதுதான் இந்த வழக்கிலும் நடந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.

15. முகமூடி அணிந்த நபர்களால் உள்ளூர்வாசிகள் அல்லாத ஆறு பேர் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதலை அரசு மறுக்கவில்லை; அதன் செய்தியும் மறுக்கப்படவில்லை. அரசு ஒரு செய்திக்குறிப்பை வெளியிட்டது. விசாரணையில் எந்த முன்னேற்றமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேல்முறையீட்டாளரின் அறிக்கை வகுப்புவாத பதற்றத்தைத் தூண்டும் மற்றும் முழு மாநிலத்திலும் ஒரு வகுப்புவாத மோதலைத் தூண்டக்கூடும்

என்று டோர்பார் ஷ்னாங், லாசோதுன் அளித்த புகார் ஒரு கற்பனை மட்டுமே. மேகாலயா மாநிலத்தில் வாழும் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களின் பாதுகாப்பிற்காகவும், அவர்களின் சமத்துவத்திற்காகவும் மேல்முறையீட்டாளர் முன்வைத்த உருக்கமான வேண்டுகோளை எந்த வகையிலும் வெறுப்புப் பேச்சு என்று வகைப்படுத்த முடியாது. அது நீதிக்கான அறைகூவல் - சட்டத்தின் படி நடவடிக்கைக்கான அழைப்பு, இதை எதிர்பார்ப்பதற்கும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உரிமை உண்டு. அரசாங்கத்தின் செயலற்ற தன்மையை நிராகரித்தல் வெவ்வேறு சமூகங்களுக்கிடையில் வெறுப்பை வளர்க்கும் முயற்சி என்று முத்திரை குத்த முடியாது. இந்த நாட்டின் குடிமக்களின் பேச்சு சுதந்திரத்தை குற்றவியல் வழக்குகளில் சிக்க வைப்பதன் மூலம் நசுக்க முடியாது, அத்தகைய பேச்சு பொது ஒழுங்கை பாதிக்கும் போக்கைக் கொண்டிருந்தாலொழிய, மேற்கண்ட முகநூல் ஆய்வின் சுருக்கம் மேல்முறையீட்டாளரால் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 153 ஏ மற்றும் 505 (1) (சி) ஆகியவற்றின் கீழ் ஒரு குற்றத்திற்காக மேல்முறையீடு செய்பவர் செய்யப்பட்ட இடுகையால் எந்த வழக்கும் எழ இல்லை.

16. மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக, மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு நீக்கறவு செய்யப்படுகிறது. லாபன் காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட 06.07.2020 தேதியிட்ட முதல் தகவல் அறிக்கை பி.எஸ். வழக்கு எண் 72 (7) 2020 ரத்து செய்யப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."